

ἀναθέσθαι ὅ, τι ἢ) ἂν σὺ βούλη, εἴαν μοι ἔν μόνον Φυλάττη μ). ΠΩΛ. Τί τοῦτο λέγεις; ΣΩ. Τὴν μακρολογίαν, ὧ Πῶλε· ἢν καθέξης η), ἢ τοπρωτον ἐπεχείρησας χρῆσθαι. ΠΩΛ. Τί δέ; οὐκ ἐξέσαι ο) μοι λέγειν ὅποσα ἂν βούλωμαι; ΣΩ. Δεινὰ μὲν τ' ἂν πάθοις, ὧ βέλτις ρ), εἰ Ἀθήναζε ἀφικόμενος, οὐ τῆς Ἑλλάδος πλείη ἐστὶν ἐξέσθια τοῦ λέγειν, ἔπειτα σὺ ἐνταῦθα τούτῃ ς) μόνος ἀτυχήσῃς, ἀλλὰ ἀντίθεος

ε) Ald. ὅτι. vitiose, vt statim βούλει Bas. vtraque.

μ) In Cod. vtroque post μόνον additum erat τοῦτο. Caeterum fronte mutauit vulgatum φυλάττης in φυλάττη. Accusatiuus enim, qui sequitur, τὴν μακρολογίαν, verbum efflagitat, quod vitare valet, quemadmodum etiam Ficinus vidit, qui vertit: *quomodo unum quidpiam deuites, et pro deuites Serranus habet caueas.*

ρ) Cod. vterque πῶλος εἰ καθείρξεις. Bas. α. ἢν καθείρξης. Bas. ι: etiam habet ἢν. Ficini versio verba ἢν καθέξης plane ignorat. Equidem post Vocatiuum ὧ Πῶλε pro commate posui colon, et Socratem existimo a Polo interpellatum fuisse, vt addere non potuerit, quae addidisset, si Polus eum orationem ad finem perducere fuisset. Quare post verba ἢ [h. e. quemadmodum] τοπρωτον ἐπεχείρησας χρῆσθαι vnum alterumue verbum suppleendum videtur. v. c. κακῶς ἔχει. f. ἔασον χαίρειν τὸν λόγον. f. vt Sect. 13. ἴσμεν ἢδη χαίρειν, καὶ διαλύωμεν τὸν ἐύλογον. Serranus vertit, tanquam legerit ἢνα καθείρξης.

ς) Codicem vtrumque et Ficinum, qui habet *licebit*, sequutus edidi ἐξέσαι pro vulgato ἔξεστι. Stephanus etiam confirmat, se Futurum repperisse.

ρ) Vocatiuo βέλτιςτε in Cod. Meerm. alia manus superscripserat πῶλε, et Participio ἀφικόμενος verba ἐξ ἀκρωγωντίνων ὅποι.

ς) Vid. Ind. in Οὔτος. Ald. ἐνταῦθα. vitiose. Bas. α. ἀποτυχήσῃς pro ἀτυχήσῃς, bene. Post ἀντίθεος in Cod. Meerm. desiderabatur τῷ.